

[Pia Christmas-Møller]

Vi mener, at det arbejde nu skal have en chance for at vise resultater, og derfor mener vi faktisk, at det vil være noget utidigt, hvis vi kommer på denne meget bastante måde med et lovindgreb i den proces, som faktisk er så godt i gang i den rigtige retning.

Vi er enige i, at det er vigtigt, at vi får en bedre ressourceudnyttelse og en større grad af samarbejde, men vi mener ikke, at metoden er dette beslutningsforslag.

Svend Heiselberg (V):

Venstre skal henholde sig til regeringens udmærkede undervisningsministers venlige afvisning af beslutningsforslaget, men det bør vel også siges, at beslutningsforslaget er lidt uvenligt over for undervisningsministeren. Jeg synes også, at der er mange gode og fornuftige tanker i beslutningsforslaget.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg lyttede med stor interesse til undervisningsministerens besvarelse. Det er altid interessant at høre på undervisningsministeren, for man får altid – eller meget ofte i hvert fald – ideologiske forelæsninger om planøkonomi og markedsøkonomi, og jeg må indrømme, at jeg aldrig nogen sinde før har hørt, at det skulle være særlig planøkonomisk, at man samler ting i ét ministerium. Ser man på, hvordan man har kørt planøkonomi i Østeuropa, var det karakteristiske, at der var ti ministerier til alle mulige små ting. Så hvis det forhold, at man nu forsøger at effektivisere tingene i ét ministerium, skulle være specielt planøkonomisk, at det skulle være markedsøkonomi, at der var flere ministerier, så må jeg sige, at så har man sandelig haft markedsøkonomi i Østeuropa, som man ikke kan forestille sig, for dér var der mange ministerier til at tage sig af alting. Man får altid nye tanker, når man hører på vores undervisningsminister. Det er altid meget interessant, det må jeg sige.

Naturligvis er det tåbeligt, at man har disse ting så mange forskellige steder. Det tror jeg de fleste, der arbejder i sektoren, ved, og vi ved det alle sammen. Det var utroligt at høre ministeren argumentere, som alle bureaukrater argumenterer: Der er forskellige kulturer, og det tager tid. Men sådan argumenterer jo enhver bureaukrat, der skal forsvare sit eget territorium, og det var det, ministeren gjorde, han skulle ud

og forsvare sit eget territorium i forhold til de andre territorier, som måske kunne komme ind på hans område. Interessant, interessant!

Som sagt vi har megen sympati for intentionerne i dette forslag. Jeg synes nok, det er svært at gennemskue de praktiske problemer, men fru Helle Degn havde nogle rigtige betragtninger om arbejdsmarkedets parter, og jeg er heller ikke sikker på, at forslaget i den foreliggende form vil kunne løse de problemer, som vi står over for. Derfor kan vi ikke tilslutte os forslaget, men vi er naturligvis villige til at drøfte disse ting videre i Uddannelsesudvalget.

Annette Just (FP):

Ja, det er jo den rene svir det her. Nu begynder SF ligefrem at forsvare Fremskridtspartiets politik, men det tager vi imod med kyshånd og glæder os over, at vi har flere til at forsvare os.

Det er i øvrigt slet ikke nødvendigt. Der er nemlig ikke tale om, som det blev sagt fra konservativ side, et lovforslag, der er tale om et beslutningsforslag, fordi vi mener, det er nødvendigt, at vi nu får en diskussion om, hvordan vi effektivt får udnyttet de ressourcer, der bruges fra statens side på erhvervsuddannelser. Om det skal hedde AMU-centre, tekniske skoler eller handelsskoler, er principielt ligegyldigt. Sagen er, at der er nogle unge mennesker, som skal lære noget, og der er nogle, der er lidt ældre, der skal lære noget mere og skal på nogle kurser. Vores postulat er, at der ikke er nogen grund til, at det skal foregå i forskellige bygninger, og at hver bygning for sig skal have alt det tekniske udstyr. Man kan i en højere udstrækning, end det sker i dag, rent faktisk bruge de samme bygninger og det samme udstyr, og man kan også i stor udstrækning bruge de samme lærerkræfter.

Nu er dette jo ikke noget, der er helt nyt. Det sker faktisk i nogle amter, hvor man har tænkt sig lidt om, og hvor man siger: Vi står og mangler en eller anden speciallærer i et eller andet fag. Vi ved, at han er ovre på den anden skole. Kan vi få lov at låne ham? Det er faktisk ikke lovligt i dag, og det synes vi er latterligt. Derfor har vi fremsat et beslutningsforslag, og så må ministeren meget undskyldte, at vi ønsker at lægge to ministeriers områder ind under hinanden, men jeg synes egentlig talt, at undervisningsministeren skulle tage det som et tillidsvotum, hvad det rent faktisk også er. Vi har nemlig